

[Arbejdsministeren.]

velsen derfor godt kan være lidt vanskelig tilgængelig, især naturligvis for dem, der ikke er fortrolige med dette område, og helt specielt for nogle, som måske ligefrem måtte ønske at misforstå min udtalelse.

Sagen er jo, at jeg netop ikke har udtalt mig om det konkrete kampskridts lovlighed, men netop har henvist til arbejdsretten, som er det eneste kompetente organ i sådanne spørgsmål. Derimod er der i arbejdsministeriets skrivelse af 7. januar i år gjort rede for, hvilke generelle regler der efter vor opfattelse må gælde i sådanne sager. Ministeriets synspunkt er det, at lovligheden af et kollektivt kampskridt i et tilfælde som det foreliggende afhænger af, om der aktioneres for en overenskomst, der holder sig inden for, hvad der kunne være opnået inden for rammerne af overenskomstforlængelsesloven, eller ej. Men som sagt ligger kompetencen til at afgøre spørgsmål om aktioners lovlighed alene hos arbejdsretten, hvis afgørelser er endelige.

Her hører sagen nu hjemme, og her har jeg forstået at der i meget nær fremtid vil blive taget stilling til det konkrete spørgsmål.

Steen Folke (VS):

Ministerens svar bidrager unægtelig ikke meget til at skabe klarhed over, hvad meningen egentlig var med det brev, som ministeren udsendte, og som jo i hvert fald har skabt forvirring, en forvirring, jeg må indrømme man ikke kan undgå at få mistanke om har været tilsigtet, når man ser på, hvor mærkværdigt brevet var udformet.

Arbejdsministeren erkender, at der principielt intet er til hinder for en strejke som den, pædagogmedhjælperne er i gang med i København med det formål at få oprettet en overenskomst. Men så påstår ministeren, at det afgørende er, hvad kravene til overenskomsten består i. En overenskomst, som går ud over det, der er forudsat i loven af 11. marts 1975 om forlængelse af kollektive overenskomster, må ifølge ministeren betragtes som en omgåelse af loven, og så må man forstå, at det også dækker dette område, uanset at pædagogmedhjælperne ikke har haft nogen overenskomst, som skulle forlænges. Ministeren hævder herudfra, at en aktion til støtte for en sådan overenskomst må betragtes som ulovlig, uanset om den er en normalt varslet konflikt, sådan som pædagogmedhjælpernes konflikt jo er det.

Men så må jeg spørge ministeren: hvor meget må pædagogmedhjælperne have lov at kræve i løn? Som bekendt er der tale om et ekstremt lavt lønnet område, hvor de nugældende lønninger er af størrelsesordenen 12–20 kr. Dansk Kommunal Arbejderforbund har som bekendt krævet den normale mindsteløn for forbundet, nemlig godt 30 kr. i timen. Man må forstå på ministerens skrivelse, at det må pædagogmedhjælperne ikke aktionere for. Hvor meget må de så aktionere for? Må de aktionere for at få 20 kr. i timen, 23 kr., 25 kr., 28 kr.? Hvor er grænsen mellem de retmæssige og de uretmæssige krav? Det er jeg sikker på at både de aktionerende og DKA vil være taknemlige for at få svar på.

Arbejdsministeren (Erling Jensen):

Allerførst vil jeg godt understrege, at jeg ikke finder, at denne sag under nogen omstændigheder hører hjemme i folketinget, men at den hører hjemme i den arbejdsret, der nu behandler den. Hr. Steen Folke synes at have det modsatte standpunkt, og det må være hr. Steen Folkes egen sag.

Hr. Steen Folke vil gerne i denne sal have afgjort spørgsmålet om en konflikts lovlighed eller ulovlighed. Det ved hr. Steen Folke jo godt han ikke skal have, og det håber jeg ikke hr. Steen Folke går ind for. Det afgøres af arbejdsretten.

Hr. Steen Folke vil gerne have en vejledende udtalelse fra mig om beløbsstørrelser. Det ved hr. Steen Folke jo godt han ikke skal have, for så ville det være mig, der opkastede mig til dommer i denne sag, og det ønsker jeg ikke.

Jeg er blevet bedt om at svare på et generelt spørgsmål om forlængelseslovens omfang. Det er det min pligt at gøre, for det er en lov, der hører hjemme under arbejdsministeriet. Det har jeg gjort. Ikke andet og ikke mere. Den konkrete sags afgørelse har jeg peget på kun kan ske i arbejdsretten.

Steen Folke (VS):

Ministeren må altså meget undskylde mig, men arbejdsministeren har rent faktisk blandet sig i denne konflikt ved at sende den skrivelse ud, som blev sendt ud som svar på forespørgslen fra Københavns kommune. Ministeren kunne formentlig udmærket have sagt det samme, som han nu med forargelse siger over for mig, nemlig at det var et spørgsmål, han ikke ønskede at blande sig i, og som måtte